

Kjærulff-Schmidt (FP):

Det, der har ført til, at der er foregået forhandlinger, som nu resulterer i lovforslaget, er jo den bagmandsrapport, som vel stadig væk ikke tåler dagens lys. Store dele af bagmandsrapporten kender vi ikke, og jeg vil gerne spørge justitsministeren, om han ser anderledes på spørgsmålet om offentliggørelse af bagmandsrapporten end sine forgængere.

Men visse dele af bagmandsrapporten er jo kendt, og de væsentlige afsnit af bagmandsrapporten, som er blevet kendt, er ved domstolene blevet stempet som uvedræftige. Jeg tænker her på advokat Palle Diges retssag mod statsadvokaten for særlig økonomisk kriminalitet, Hervert Grell. Jeg synes, det var særdeles uheldigt, at de dele af bagmandsrapporten, som kendes, har fået det stempel, de har, og at der kunne være grund til at se på, om ikke resten af bagmandsrapporten kan blive offentliggjort, om den måske er mere seriøs end det, der åbenbart ikke var seriøst.

Fru Hanne Reintoft ønskede, at man måtte trække en anderledes skarp og håndfast grænse op for, hvad der er strafbart, og hvad der er lovligt, og jeg er 100 pct. enig i, at det er det, man må tilstræbe, men problemet ved dette forslag er, at det trækker i modsat retning. Det udvisker grænserne. Nok foreslås der ikke en generel straffebestemmelse, men der foreslås så vage og uklare bestemmelser, at det er umuligt at afgøre, om handlinger er lovlige eller er strafbare.

Det gælder i meget høj grad også forslaget til en ændret § 36 i aftaleloven. Det, der står i forslaget, er simpelt hen, at aftaler, som er urimelige, skal kunne tilsidesættes. Men hvad er urimeligt? Bemærkningerne til lovforslaget siger, at der nok ikke er nogen grund til at gå ind i en eksemplifikation af, hvad der er urimeligt, og hvad der ikke er urimeligt, for derved binder man retsanvendelsen. Det er vel lidt usædvanligt, at man fremsætter lovforslag uden ved eksemplifikation at angive, hvad det er man har i tankerne. I virkeligheden spiller man sorteper over til domstolene og siger: I må afgøre, hvad er rimeligt, og hvad er urimeligt. Og det, der er urimeligt den ene dag, kan være rimeligt den næste dag, og omvendt.

Det er en helt uklar og helt uholdbar situ-

ation at have en sådan bestemmelse. Den kunne endda gå an, hvis der var brug for den, men det er der ikke, for der har udviklet sig en praksis omkring aftalelovens nuværende § 37, som bevirker, at domstolene allerede i dag har fuld hjemmel til at tilsidesætte aftaler, som er åbenbart urimelige, og som åbenbart bør tilsidesættes.

Jeg vil godt sige, at fremskridtspartiet jo af visse medlemmer af tinget i den senere tid er blevet beskyldt for at ville nedbryde retssikkerheden og nedbryde retssystemet. Jeg tror, at de, der har sagt det, godt ved, at intet kan være mere forkert. Når vi må gå imod disse forslag, så er det netop, fordi vi ønsker en styrkelse af retssikkerheden. Det bør være sådan, at borgerne ved, hvordan de skal handle, og hvor grænserne går for det lovlige og det ulovlige.

Justitsministeren (Orla Møller):

Hvis jeg har tydet ordføernes bemærkninger rigtigt, så mener jeg at kunne konkludere, at alle uden undtagelse er enige om, at der skal øves en indsats for at bekæmpe det, der er blevet kaldt for økonomisk kriminalitet.

Jeg tror, det var hr. Gudme, der brugte udtrykket, at variationen i synspunkterne nu måtte finde sin afklaring. Det fremgår med al tydelighed af den ordførerrække, der har været nu, at om end man er enig i udgangspunktet, så er der meget stor uenighed om, i hvilken form man skal løse spørgsmålet. Jeg vil gerne have lov til at give udtryk for, at også denne vanskelighed er klart indset af justitsministeriet. Det siger sig selv, at det er en overmåde vanskelig sag at finde balancen mellem meget klare og tydelige regler og så en eller anden form for generel bestemmelse.

Da den begyndende debat fandt sted i folketinget i 1973, var det til en vis grad rigtigt nok, at det var den såkaldte bagmandsrapport, der gav stødet til det. Men det er helt urimeligt at ville antyde, at det skulle være den alene, der er årsag til, at en lovgivning som denne bliver taget op. Det var bare, om jeg så må sige, dråben, der fik bægeret til at flyde over. En lang række mennesker inden for alle kategorier, der beskæftiger sig med disse problemer, var klar over, at der var store problemer at løse.

Jeg vil gerne i forbindelse med hr. Kjæ-